No. 3142 | Woensdag 20 Maart 1940. | 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

HET CONFLICT VAN DE GOEDE VRIJDAG.

Onder de vele sociale en economi-he theorieën van onze tijd zijn er -chts twee hervormingen mogelijk: de -n, hervorming van de maatschappe-ke instelling, de andere, hervorming -n de mens zelf. En nu is 't opmerke-k, zegt Fulton Sheen in zijn meester-ke Amerikaanse essays, dat deze -ee contrasterende ideologieën reeds -uwen terug in conflict kwamen in de -tzicht gevende tijd van de drie dagen -an Goede Vrijdag tot Paasmorgen. -an de ene zijde toch onze Heer Die de -oodzakelijkheid kwam prediken van -e hernieuwing van de mens. Hij gaf -e schuld van de verwarring niet aan -et geld, maar aan de mens, niet aan de -olitiek, maar aan de politici, niet aan -e militaire strategie, maar aan de ge-eraals, niet aan het dictatorschap, -aar aan de dictators, niet aan het -eldlenen, maar aan de geldleners. Al -eze dingen moesten gerevolutioneerd -orden, maar de weg naar deze revo-tie is eerst de mens zelf te revolutio-eren. Met betrekking hiertoe zei Hij -iets over de slavernij, maar Hij zeide -lles over de waarde van de mens Hij -eide niets over financiën „maar wel -over de rijke mens, wiens weelde de -weg wordt naar de hel; Hij zeide niets -over geweld tegen kapitalisme, maar -wel over geweld tegenover de hebzucht -van de mens, die schatten oplegt, wel-ke door roest vergaan en door de mot -worden verteerd. Hij zeide niets over -bewapening, maar Hij zei alles over de -mens, die zijn zwaard draagt in haat. 't Was de mens, die herboren moest wor-den, die aan zich zelf moest sterven, die zijn dagelijks kruis moest opnemen die zijn hand van zelfzucht moest af-hakken, zijn oog van naijver uitrukken, en die een dienaar moest worden al was hij ook de meester. Die moest ze-genen als hij werd vervolgd, verge-ven als hij werd gesmaad, die zich moest verheugen als hij werd gehaat. En boven alles moest hij sterven in zijn lager leven, als een zaadkorrel, die in de grond valt, opdat hij zou uitkomen in de nieuwheid van een ver-rezen leven, waar de mens leeft, wan-neer de wereld sterft.

Natuurlijk een wereld, die haar hoop gesteld had op een hervorming van instellingen, kon moeilijk de leer ver-dragen van Hem, Die de voorwaarde van hervorming stelde in den nieuwen mens. Juist zoals tegenwoordig de ge-allieerden hun mensen offeren voor hun ideologieën. Duitsland voor een dwaze ras-vergoding, en Rusland men-sen offert voor zijn onmenselijk staats-kapitalisme, zo geloofde de wereld van toen, dat de mens moest worden op-geofferd, opdat de instellingen niet verloren zouden gaan. Dat was het, waarom, toen Christus voor Zijn rech-ters verscheen, deze allen instemden, dat het beter was dat Hij zou sterven dan dat hun instellingen zouden ten ondergaan. Caïphas was een voorlo-per van den Rus Krylenko, hij oor-deelde dat het beter was, dat Christus stierf, dan dat de nationale instellin-gen in gevaar zouden komen. De Pha-rizeeën, ofschoon zij den keizer haat-ten met een bittere haat, meenden, dat het beter was, dat Christus zou ster-ven, dan dat hun trouw aan den Cae-sar verdacht zou worden.

Pilatus stemde toe, dat Christus sterven zou, liever dan dat zijn poli-tiek prestige bij den Ceasar zou lijden. Annas en Caïphas, Herodes en Pilatus konden niet hebben dat iets hun in-stellingen zou overleven, zij konden niet anders willen dan dat Hij zou sterven, Die zocht den mens te ver-anderen. Dit was als de kreet van het Hitlerisme en Stalinisme van onze da-gen — dictatorschap moet leven, al gaan ook duizenden ten gronde.

In volmaakte overeenstemming met deze filosophie van het ondergeschikt-zijn van den mens aan de instellingen, nagelden zij Chrstus aan het kruis. Een Goddelijk Leven werd geofferd aan de politiek; een ziel betekent niets bij den Caesar. Zij zouden Hem zijn bijgevallen als Hij geleerd had, dat de schuld lag bij de omstandigheden, maar zij kruisigden Hem, omdat Hij zeide, dat de schuld lag bij de mensen.

Goede Vrijdag was dus der wereld antwoord aan God de tijdelijke triomf van hen, die mensen doden om instel-lingen in stand te houden. Het was als een zieke patiënt, die zijn geneesheer doodt, omdat deze de oorzaak vond van de kwaal.

Goede Vrijdag was der wereld ant-woord aan God. Zij sloegen Hem aan het kruis, omdat Zijn goedheid hun grootste verwijt was. Het middelmati-ge zal leven, de goeden worden ver-volgd.

Hij leerde, dat de weg om de we-reld te verbeteren was den mens te verbeteren. Zij haatten deze gedachte zó, dat zij Hem doodden, maar met Hem te doden, veranderden zij Hem; door de macht van God veranderden zij de sterfelijkheid in onsterfelijkheid. Zij gaven Hem het kruis, en Hij ver-keerde de smaad van Goede Vrijdag in de triumf van de Paasmorgen. Hij leerde, dat een mens moest sterven om te leven; zij gaven Hem de dood, en Hij leeft opnieuw. Hij zeide, dat indien het zaad niet in de grond valt, het zal sterven, zij plantten Hem als een zaad op de Vrijdag, en op de Paasmorgen rees Hij op als een bloem uit de zode van de lente in de nieuwheid van Goddelijk Leven. Hij zeide, dat nie-mand zal verheven worden tenzij hij wordt vernederd; zij vernederden Hem op Calvarië, en Hij werd verheven uit een ledig graf. Zij zaaiden Zijn Lichaam in smaad, en Hij verrees in glorie; zij zaaiden Het in zwakheid en Het verrees in kracht.

Hij is dezelfde, en toch is Hij ver-schillend. Hij is dezelfde Zoon van God, dezelfde Zoon van Maria, de-zelfde Jesus, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestor-ven en begraven.

Maar Hij is nu niet langer dezelfde. Hij is niet meer onderworpen aan pijn, kruisiging en dood. Hij is verheerlijkt in Zijn menselijke natuur, gereed om te zitten aan de rechterhand van den Vader om bemiddelaar te zijn voor ons.

De Pers als Voorlichtingsorgaan

MET EEN VERKLARING.

Dezer dagen werd ons zijdelings het laatste nummer van de Amigoe ter hand gesteld voorzien van een twin-tigtal aanmerkingen van de militaire censuur in de vorm van rode en blau-we strepen.

We hebben dit nummer zorgvuldig in ons archief gedeponeerd als een merkwaardig document van de militai-re mentaliteit, welke momenteel op Curaçao heerst.

Nog dezer dagen lazen we in een der Nederlandse bladen.

> Het blijkt meermalen in de laatste tijd dat van de zijde van het algemeen militair hoofdkwar-tier de grote waarde wordt in-gezien, van de publiciteit. Veel meer dan b.v. in de jaren 1914—1918 doet men thans van militai-re zijde een beroep op de pers om als voorlichtingsorgaan aan eigen volk maar ook in de vreemde datgene mede te delen, wat onze militaire paraatheid van belang is.

Tot een dergelijke hoogte heeft men zich hier op Curaçao blijkbaar nog niet kunnen opwerken, en de eerste mede-deling van deze zijde en van een der-gelijke inhoud moeten wij nog ontvan-gen.

Maar desniettegenstaande hebben wij toch onze diensten niet willen weige-ren. Ook als voorlichtingsorgaan voor de autoriteiten heeft de pers waarde, en zeker een orgaan van de Missie.

Het gaat ons niet om de financiële belangen van ons blad, of om lezers te trekken: al krijgt de Amigoe 1000 le-zers meer, de redactie zal er geen cent meer om verdienen en zijn salaris zal blijven staan op 0.00 centen per jaar. Wat ons voorstaat, is het belang van Curaçao, waarvan wij niet na 5 of 3 ja-ren gedetacheerd, wegtrekken om el-ders een betere betrekking te krijgen: waarvan wij ook niet heengaan bij het betreden van de pensioengerechtigde leeftijd om in een mooie streek een aardige villa te gaan bewonen; maar waarvoor we blijven werken tot het uur van onze eeuwige rust slaan zal.

En nog daarna zullen onze gedach-ten blijven met het land en het volk, waaraan we hier ons leven gegeven hebben, als een eeuwig protest tegen degenen die hier Curaçao verlaten, met de gedachte: apres moi le déluge.

Met het oog op de belangen van Curaçao en zijn volk hebben wij in ons laatste blad eens de ingezonden stuk-ken opgenomen, de oogst van enkele dagen, welke ons werden toegestuurd inzake de defensieplannen van ons Be-stuur.

Want we weten zelf uit ondervinding en we hebben daarvoor indertijd ook reeds het gezag van oud-Gouverneur van Slobbe aangehaald, dat een verblijf van 5 jaar niet voldoende is om Cura-çao en de Curaçaose mentaliteit te le-ren kennen: te meer nog, daar het gros van uitgezonden Nederlanders geheel buiten het Curaçaose leven blijven, met hun opzettelijke vermijding van Cura-çaose contact en hun zeer beperkte en [illegible] van ons volk is voor al deze iets onbe-kends, zo niet erger, maar daarmede blijft ook de ziel van ons volk voor hen een gesloten boek.

Is het dan niet voor ons Bestuur van belang, dat de pers eens weer-geeft, wat er op een bepaald punt roert in de zielen dezer mensen?

Een gewaarschuwd man telt voor twee.

We herinneren ons nog hoe wij en-kele maanden voor dat de laatste sta-king op de Isla uitbrak, in ons blad gewaarschuwd hebben voor de toene-mende ontevredenheid. Ook toen was men van deze waarschuwingen niet ge-diend; evenals men thans langs een omweg, met voorbijgaan van de ver-antwoordelijke redacteur, te kennen heeft gegeven, dat men op de defensie-maatregelen geen kritiek wil.

Het zij zo; we zullen onze houding voor de toekomst diensvolgens bepa-len: maar het Bestuur begrijpe dat het volk van Curaçao zijn heil langs an-dere wegen zoekt.

En onze lezers brengen we dit hier-mede ter kennis: **ze zullen hun hoop** nu nog kunnen stellen in de Staten van Curaçao: en we hopen van harte dat deze thans zonder hulp der pers in staat zullen zijn deze belangen te ver-dedigen. Slechts willen we er nog aan toevoegen, dat, gelijk uit de pers reeds gebleken is, het volk van hen meer ver-wacht, dan wat tot nu toe de voorlo-pige verslagen gegeven hebben.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De barre koude der laatste maanden welke de oorlog aan de fronten voor een belangrijk deel onmogelijk maak-te, dwong de millioenen legers tot een houding van afwachten, welke mis-schien zenuwslopender is dan het meest felle offensief. Men spreekt in onze dagen nog al eens van een ze-nuwenoorlog en inderdaad is deze thans in volle gang. We weten niet of de dagelijkse redevoeringen van de verschillende staatslieden ten doel hebben deze zenuwenoorlog te stimu-leren, natuurlijk bij de tegenstanders, of dat ze gehouden worden om enige afleiding te verschaffen. Maar dit is vrijwel zeker, nooit was de lucht zo vol van allerlei geruchten, dan op dit ogenblik. Natuurlijk zijn die geruchten vaak met elkander in strijd. Enerzijds horen we verluiden, dat krachtig aan de vrede wordt gewerkt.

Het onderhoud van twee uren wat Mussolini en Ciano enerzijds met Rib-bentrop en Hitler anderzijds Maan-dag op de Brenner hebben gehouden, zou tot bedoeling hebben gehad een vrede voor Duitsland met behoud van de veroverde gebieden; anderen zeg-gen, dat het de bedoeling van Duits-land was, om Italië wat vaster aan de as te verbinden, anderen zeggen, om Italië meer gunstig voor Rusland te stemmen, enz., enz.

Engeland en Frankrijk hebben bij monde van de pers al verklaard, dat zij met het Hitler-regime geen vrede zullen sluiten en anderen voorspellen anderen al weer met grote zekerheid, dat in het voorjaar, als de vorst en de hoge waterstanden der rivieren voor-bij is, het in volle kracht er op los zal gaan.

Intussen dit staat vast, dat wanneer men aan beide zijden de overtuiging heeft, en zowel uit de woorden van Daladier en Chamberlain ,als van Hit-ler, zou men dit mogen concluderen, dat alleen langs mliitaire weg een ein-de van de oorlog te bereiken is, dan zal men de huidige reserve vroeg of laat moeten laten varen en trachten de tegenstander een beslissende nederlaag toe te brengen.

De grote vraag is intussen nu, op welke wijze dit grote militaire offen-sief zal losbarsten. Het is juist hier-over, dat zovele fantastische geruch-ten in omloop zijn. Een dier geruchten, die vooral in Duitsland met een zekere voorliefde geventileerd wordt, spreekt van een massale aanval van duikboten en bombardementsvliegtuigen op En-geland. De Duitse pers wekt in dit op-zicht grote verwachtingen en ook Hit-ler zeide onlangs, dat Engeland de totale oorlog zal krijgen en wel in die mate, dat het er van rillen en beven zal.

Nu behoren dergelijke bangmake-rijen tot de bekende Duitse tactiek, die intussen, zoals zelfs de Italiaanse pers een week na Hitler's rede concludeer-de, meer voor het binnen- dan voor het buitenland bestemd is. We kunnen ons dit indenken, want dat deze groot-spraak op de Engelse en Franse mili-taire autoriteiten enige indruk zou ma-ken, is niet erg aannemelijk. Bovendien wanneer de Duitse generale staf wer-kelijk de mogelijkheid zag om door een dergelijke grote aanval Engeland lam te slaan, zoals dit in de Duitse pers wordt aangeduid, dan is het al bij voor-baat uitgesloten, dat ze daar van te voren via de Duitse bladen en Duitse redenaars melding van zou maken. Voor zo naief ziet niemand de Duitse legeraanvoerders aan .Daaruit blijkt wel voldoende, dat al deze sensatio-nele berichten voor binnenlands po-litiek gebruik bestemd zijn en militair al heel weinig waarde hebben. Trou-wens men behoeft geen militair des-kundige te zijn om te weten, dat een dergelijke aanval met duikboten en vliegmachines nooit tot resultaat kan hebben, dat men Engeland vleugellam zou slaan.

Een dergelijke aanval kan niet met duikboten geschieden. Deze vaartuigen zijn goed als sluipmiddelen om eens bij verrassing een onvoldoende bewaakte vlootbasis binnen te dringen en daar enige schade aan te richten, zij kun-nen ook bij verrassing hier of daar een oorlogsbodem treffen en zij kunnen hun meedogenloze strijd voeren te-gen de koopvaarders, doch zodra zij in grote getale zouden optreden binnen het bereik van kustgeschut en andere verdedigingsmiddelen, zouden zij hun eigen graf graven. Het lot, dat onlangs drie Engelse duikboten in de bocht bij Helgoland getroffen heeft, is leer-zaam genoeg.

Dan resten de vaartuigen, die aan de oppervlakte varen, waarvan voor een aanval op de kust alleen de linie-schepen en kruisers in aanmerking ko-men. Te hunne opzichte is het over-wicht van de Engelse vloot te sterk, dan dat zij, anders dan bij verrassing, op een enkel punt zouden kunnen op-treden. En zelfs een dergelijke verras-sing is bij de huidige bewaking der zeeën uit de lucht al niet zeer waar-schijnlijk meer.

Wat voor de vloot geldt, geldt nog veel meer voor de luchtaanvallen.

Om met succes een aanval van be-tekenis uit te voeren, moet de aanval-lende partij in de meerderheid zijn, of de vijand volkomen verrassen. Nu was misschien een jaar geleden de Duitse luchtvloot in verhouding tot de Engelse, sterk genoeg om met kans op succes althans een reeks van aan-vallen op verschillende plaatsen in Engeland uit te voeren; sindsdien ech-ter zijn de verhoudingen veranderd en de luchtvaartdeskundigen nemen over het algemeen aan, dat thans de Duitse meerderheid verdwenen is of nagenoeg verdwenen; met andere woorden, dat de Duitse luchtvloot en die der ge-allieerden elkaar in evenwicht houden.

Daarbij komt nog, dat de nieuwe Engelse vliegtuigen voor de kustver-dediging bijzonder deugdelijk zijn ge-bleken. Het zou natuurlijk denkbaar zijn, dat een sterke Duitse luchtmacht een geconcentreerde aanval deed op een bepaald punt, waar zij een over-macht zou hebben tegenover de ver-dedigers, en dat zij met die aanval een zeker succes zou behalen. Het lijkt echter aan geen twijfel onderhevig, dat een aanval op zo grote schaal als de geruchten willen laten geloven, zoal uitvoerbaar, dan toch tot mislukking gedoemd zou zijn.

De jongste aanval Zondag l.l. van 40 Duitse machines met haast geen succes, zegt ook veel.

Dat de Duitse luchtmacht en de Duitse vloot gezamenlijk in staat zou-den zijn om Engeland in militair op-zicht dusdanige klappen toe te bren-gen, dat het de strijd zou moeten sta-ken, lijkt zeer onwaarschijnlijk. Het omgekeerde is eveneens waar. De ge-combineerde geallieerde luchtmacht moge misschien in enkele onderdelen zelfs sterker zijn dan de Duitse, zij is niet zo sterk, dat zij tegen de grondige verdediging van militaire en industriële centra zou zijn opgewassen. Zolang geen van beide partijen over een grote meerderheid in de lucht beschikt, moet men van het luchtwapen geen beslis-sing in deze oorlog verwachten, zoals trouwens dit wapen alleen toch niet in staat is de strijd ten gunste van een der beide partijen te beslechten.

Zoals de zaken thans staan, mag men stellig binnenkort een verlevendi-ging van het krijgsbedrijf verwachten, doch de kansen, dat deze verlevendi-ging nog dit jaar de beslissing zal brengen, zijn zeer gering. Een beslis-sing van zuiver militaire aard schijnt bij de kracht van de huidige verdedi-gingsmiddelen vrijwel uitgesloten. Pas wanneer er morele factoren mee zou-den gaan spreken, of wanneer de oor-log, ondanks het krachtige streven der neutralen om zulks te voorkomen, toch tot andere landen zou worden uitge-

breid, zou er misschien, doch ook niet meer dan misschien, een wijziging in de krachtsverhoudingen kunnen intreden, welke een spoedige beslissing mogelijk zou maken.

Wanneer er geen morele factoren gaan meespreken en de partijen niet op enigerlei wijze tot elkaar worden gebracht, is de kans op een spoedige beslissing al zeer gering. In dat geval zal men op een lange duur van de oorlog en op een voortdurende verscherping van de strijd, ook ten aanzien van de neutralen, voorbereid moeten blijven. Dit vooruitzicht is niet prettig, doch men doet beter het onder de ogen te zien, dan zich te laten verleiden tot rooskleurige verwachtingen, gegrond op geruchten, welker onwaarschijnlijkheid in het oog springt.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

KATHOLICISME EN DE CRISIS VAN HET BLANKE RAS.

In Duitsland werd een onderzoek ingesteld bij vijftigduizend gezinnen, waarvan de vaders tot de stand der veldjagers behoorden. Men wilde bij deze families vaststellen, hoe het met het kinderaantal stond. Daartoe werden militaire jagers uitgekozen, ten eerste omdat deze mensen als politietroep lichamelijk gezond moeten zijn, tweedens omdat zij een goed inkomen hebben en meestal ook nog een stukje land, ten derde omdat zij in moreel opzicht zorgvuldig uitgekozen mensen zijn. Nu wees zich uit, dat in deze gezinnen gemiddeld niet zoveel kinderen werden geboren, dat het aantal der ouders door hen zou kunnen vervangen worden. Dit onderzoek werd gehouden door Professor Hermann Muckermann, een der beroemdste eugenetiek-geleerden van Europa. Het toont met verschrikkelijke duidelijkheid aan, dat de groei van het blanke ras in aantal afneemt, maar dat daarbij dit aantal juist in de gezinnen achteruit gaat, waarin men vooral gezonde en ook begaafde kinderen zou kunnen verwachten. Wanneer men de bevindingen van dit onderzoek met een curve weergeeft, dan werkt deze curve als een zorgelijke trek op het gelaat van de blanke volkeren. Het is een trek, die op de nabije dood wijst. Wat de wetenschap hier heeft vastgesteld, is als een doodsbrief voor de stervende volk.

Van alles is gedaan om het kwaad te stuiten. Maar alle middelen van de staat, de kindertoelagen en dergelijke, hebben gefaald. Het zit hem ook niet alleen daarin, dat men voor betere lonen en woningen zorgt. Dit kwaad toch vond niet zijn oorsprong in de gezinnen der armen, waarvoor een kind een last betekent. Het is veeleer ontstaan in de gezinnen der rijken, die alles in overvloed bezaten, wat voor het grootbrengen van kinderen helpen kan. Deze omstandigheid juist wijst erop, dat het hier niet zo zeer gaat over een natuurwetenschappelijke of eugenetische vraag, maar veel meer over een zedelijk vraagstuk. Voor een kind moeten offers gebracht worden, en daarvoor is de moderne mens dikwijls niet meer te vinden. Al vertelt men hem ook nog zoveel over zijn gemeenschap, in werkelijkheid denken degenen, die de mond zo vol hebben van het woord maatschappij, er in het geheel niet aan, op deze wijze het volk te dienen. Natuurlijk zijn aan de uitbreiding van het kwaad ook de zware moeilijkheden der tewerkstelling schuld. Vele jonge mensen zouden zeker eerder trouwen en een gezin stichten, wanneer zij de middelen er toe hadden. Maar in diepste grond is dit hele vraagstuk een probleem van offervaardigheid.

Wie logisch doorredeneert, moet dus toegeven, dat hier alleen te helpen valt, wanneer de vaders en de moeders weer offervaardiger worden. Daar licht plotseling de taak der Kerk ons tegen, de Kerk, die evenals Christus van kinderen houdt. Zij is voortgekomen uit de zijde van Christus. Die voor de mensen Zijn leven heeft gegeven. Deze bron, die de lans van de dood heeft geopend, is voor haar in werkelijkheid een bron van leven geworden. Zij is en blijft een offervereniging, maar toch altijd zo, dat het offer in dienst staat van het leven. Nu heeft het bovennatuurlijke leven een geheimzinnige vereniging met het natuurlijke. Zo treurig en vreugdeloos als het leven wordt, wanneer men het van het goddelijk leven losscheurt, zo blij en opgewekt wordt het, wanneer het zich met het goddelijk leven verbonden weet. Zo is het met het christelijk gezin. Het is geheiligd door een Sacrament. Het is het beeld van de heilige vereniging tussen God en mens. En zo leven daar, behalve de natuurlijke vreugden, de grote gedachten van de godsdienst. Waar het christelijk gezinsleven bloeit, daar behoeft men zich om de nakomelingenschap van de mensen geen zorgen te maken.

Heeft men dit eenmaal gezegd, dan neemt men vanzelfsprekend graag de hulpmiddelen aan, die ons door de vooruitgang van de wetenschap worden geboden. Er zijn erfelijkheidswetten, die gevaarlijk naar voren kunnen treden, wanneer in de gezinnen bepaalde ziekten heersen. Daarom is het goed, dat telkens wanneer er een huwelijk gesloten wordt, ook een geneesheer er bij gehaald wordt en de familiegeschiedenis. Verder kan de wetenschap der eugenetiek ons veel leren, wat wij de jeugd kunnen bijbrengen. Wanneer de tijd gekomen is, moeten mensen, wier beroep en ambt dit is, den jongen man en het jonge meisje inlichten wat het geheim van het leven is Zij beiden dragen iets in zich mee, wat bij zan hun voorouders zich mee, wat zij van hun voorouders cellen der rijpheid is op wonderbare wijze ook menige geestelijke erfenis verbonden. Deze nu zuiver en onverzwakt over te dragen, eist de heiligste verantwoording tegenover God en Zijn volk. Het is ook goed, dat wij bij de opvoeding tot kuisheid ook die motieven inlassen, die de wetenschap ons geeft. Omwille van het nageslacht vordert de natuur, dat de krachten worden gespaard, en iemand zal gespaard, en iemand zal gemakkelijker de bekoring weerstaan, wanneer hij weet, hoe groot de betekenis van dit alles is in de dienst van het leven. Zo sterk als de Kerk alle kunstmatige inbreuk van de hand wijst, zo sterk is zij er vóór, dat de wetten der natuur in haar volle waarde erkend en ontwikkeld worden.

Indien wij in deze kwestie alles op de offergedachte gooien, dan hebben wij daardoor de levensvreugde niet veroordeeld. Een kind, zo moge men spreken, moet zijn als de bloesem aan de boom. Liefde en zon passen daarbij, lente en vreugde. Nu is het opvallend, dat juist de mensen met grote offervaardigheid ook steeds de mensen met de meeste vreugde waren. Met Christendom is een gunstige bodem voor alle groei op aarde, omdat het de godsdienst van de vreugde is. In een echt katholiek gezin bemerkt men de offers in het geheel niet, omdat vreugde en blijheid hun vruchten zijn. Elk kind brengt weer een nieuwe blijdschap in huis, waarin niet alleen de aarde, maar ook de Engelen des Hemels delen. Hoe dikwijls daarentegen komt vreugdeloosheid waar geen kinderen zijn, die de ouders vrolijk toelachen! Waarvoor zou men zich eigenlijk nog moe maken? Wat heeft het leven voor betekenis, er zijn toch geen erfgenamen! En zo wordt men zelf een genieter. De Kerk op haar weg door de eeuwen gelijkt op een heerlijke processie, waarin de kinderen vooropgaan.

Waar het katholicisme bloeit, daar ziet men vreugdevolle kinderogen en frisse kindergezichtjes.

HOE CHAMBERLAIN ZIJN DAG INDEELT.

De Engelse minister-president moet vroeger opstaan.

Downingstreet nr. 10, de woning van den Engelsen minister-president, is de laatste maanden een veelbesproken huis geweest, waar men vele bekende politici zag in- en uitgaan. Wij laten hier een overzicht volgen, hoe Chamberlain zijn dag indeelt.

6 uur: Chamberlain staat op. De Engelse minister-president moet nu vroeger opstaan dan in vredestijd. Voorheen werd hij eerst om half acht gewekt. Nu is hij op dat uur reeds aan het werk.

6.45 uur: Voorheen placht de Engelse premier na het opstaan een kleine wandeling te maken, maar deze is nu vervangen door een douche.

7 uur: Chamberlain gaat naar de kleine salon, waar hij thee drinkt.

7.30: Chamberlain gaat naar zijn zijn bureau. Hier wordt hij meestal opgewacht door Lord Halifax en soms nog enkele andere ministers. Lord Halifax staat iedere morgen om 5 uur op, cp.

8 uur: Vervolgens ontvangt Chamberlain regelmatig om het half uur de laatste telegrammen, die door een speciale secretaris ontcijferd worden. Deze telegrammen zijn verzegeld en bevinden zich in metalen buisjes, om onbescheiden blikken te weren.

11 uur: Chamberlain verlaat zijn bureau. Een kamerbediende verwittigt de bezoekers in de wachtkamer, dat zij later terug moeten komen, ook al was deze dag bij afspraak door Chamberlain bepaald. Chamberlain gebruikt dan een eenvoudige maaltijd.

11.30 uur: Chamberlain gaat zijn dagelijkse wandeling maken in het St. James-Park.

12 uur: Chamberlain neemt plaats in zijn rood leren fauteuil, om naar de radio te luisteren en zijn kranten te lezen.

Om gezondheidsredenen komt Chamberlain des namiddags niet meer op zijn bureau. Dat wil echter niet zeggen, dat hij des middags vrij is. Soms is er oorlogsraad, op andere dagen wordt hij in beslag genomen door de zittingen in het Lagerhuis, waar hij iedere week een overzicht geeft. Som gaat hij op reis, en het gebeurt ook, dat hij in de familie-salon een generaal of een diplomaat ontvangt.

18 uur: De dag is officieel afgelopen voor Chamberlain. Hij gaat dineren en leest de avondbladen. Over het algemeen steekt hij een pijp op, wat hij in het openbaar maar zelden doet, ofschoon hij er een groot liefhebber van is.

20 uur: Voor de laatste maal luistert Chamberlain naar de radioberichten, en gaat hij aanstalten maken om naar bed te gaan.

De Engelse pers, die misschien nog beter weet wat Chamberlain doet, dan de Engelse minister-president zelf, weet alleen niet waarover Chamberlain droomt.

Vermoedelijk is het van de goede oude tijd vóór de oorlog, toen hij zich nog rustig kon wijden aan zijn geliefde sport, het vissen.

EEN ARISTOCRATISCH ANNAMIET PRIESTER GEWIJD.

In St. Loup, de geboorteplaats van de Zalige Theophane Venard, die op 2 Februari 1861 in Annam terechtgesteld werd op bevel van keizer Tu-Duc, had een dezer dagen een zeer ongewone plechtigheid plaats.

In het herdenkingsjaar van het honderd jaar geleden martelaarschap van deze Franse missionaris, werd Bun-Duong, een afstammeling van de toenmalige keizer en een bloedverwant van de tegenwoordige keizerin, priester gewijd door Monseigneur Eduard Mesguen, bisschop van Poitiers.

De neomist kreeg zijn priesterkleden ten geschenke van de keizerin, die opgevoed is in een klooster te Parijs. Hij is zoon van de president van de Privé Raad van Zijne Majesteit de Keizer van Annam.

DE VATICAANSE KRONIEK.

Zijne Heiligheid de Paus zond een eigenhandig schrijven aan de kardinalen Verdier, aartsbisschop van Parijs en Baudrillart, rector van de katholieke Universiteit te Parijs, waarin Hij hen dank bracht voor hun trouw en liefde tot de H. Stoel en Hij hen verzocht Hem te steunen in Zijn werk voor de vrede.

Monseigneur Luigi Centoz, de pauselijke Nuntius te Venezuela, is overgeplaatst als Nuntius naar Lithauen en Monseigneur Guiseppe Beltrami, de titulair-aartsbisschop van Damaskus, is benoemd tot pauselijke Nuntius van El Salvador en Guatemala.

Aan de Gregoriaanse Universiteit werd een speciale cursus gehouden voor pasgewijde priesters om hen te onderwijzen in de Katholieke Actie en hen te leren, hoe zij het lekenapostolaat moeten ontwikkelen. Kardinaal Pizarro hield zelf de eerste les.

Tijdens de Vasten worden in het Vaticaan geen algemene audiënties gegeven. Over het algemeen zijn sinds de regering van Paus Pius XII de audiënties belangrijk verminderd.

De oude Borghesiaanse kapel, waarin Pius XII Zijn eerste H. Mis deed op 3 Maart 1899 zal gerestaureerd worden en later zal men in de crypte meer plaats maken voor het bijzetten van overledenen.

De kapel is gesticht door Paus Paulus V (1605—1621), een lid van de familie Borghese. Zij is beroemd om de antieke schildering van „Maria, de toevlucht van het Romeinse volk", welke is aangebracht op hout en toegeschreven wordt aan de H. Lucas.

De kapel werd zwaar beschadigd tijdens de Franse bezetting van Rome tegen het eind van de 18de eeuw. De lichamen van de pauzen Paulus V en Clemens VIII bevinden zich in de crypte.

DE VRIJMETSELAARS IN ZUID-AMERIKA.

Onlangs werd te Washington een tweedaagse bijeenkomst gehouden door de vrijmetselaars om de internationale problemen te bestuderen.

Delegaties, vertegenwoordigend 45 van de 49 groot loges der Verenigde Staten waren aanwezig.

Er werd een schrijven van J. Edward Allen, de grootmeester in Noord-Carolina voorgelezen door de grootsecretaris John Anderson, waarin de broeders werd medegedeeld, dat de huidige Europese toestand zich niet leent voor verbreiding der vrijmetselaarsgedachte.

De vergadering werd dan ook opgewekt hun volle belangstelling te wijden aan de uitbreiding der vrijmetselaars in Zuid-Amerika. Voor het heden en de toekomst zijn de Zuid-Amerikaanse Republieken de meest geëigende objecten voor een krachtdadige activiteit van de Noord-Amerikaanse grootloges. Een belangrijk deel der besprekingen ging dan ook over een werkplan voor Zuid-Amerika.

DE RUSSISCHE VERVOLGING IN POLEN.

De Sovjet regering heeft drie millioen roebel beschikbaar gesteld om de godlozenbeweging te steunen in de ontkerstening van het Poolse gebied. **Alle kerken en kerkelijke eigendommen in het door de Russen bezette gebied moeten opgeheven en in beslag genomen worden.** Alle priesters moeten hun werk staken.

Een atheistisch dagblad in de Poolse taal wordt opgericht en gratis onder het volk verspreid. De radiostations zijn verplicht op bepaalde tijden propaganda te voeren voor het atheisme.

AMNESTIE IN ITALIE.

Ter viering van de geboorte van Prinses Maria Gabriella, het derde kind van het kroonprinselijk echtpaar, verleende koning Victor Emmanuel een amnestie aan duizenden niet-politieke gevangenen in Italië, de Afrikaanse bezittingen en Albanië.

Kardinaal Ascalesi, de aartsbisschop van Napels, doopte de prinses.

EEN BETEKENISVOLLE BRIEF VAN FRANSE ATHEISTEN, DIE WEER IN GOD GELOVEN.

De Franse pers publiceert een merkwaardige brief, die Daladier ontvangen heeft ter gelegenheid van de heropening der scholen. Deze brief is wel een sprekende beaming van het bovenvermeld Pauselijk citaat en getuigt, dat er op het ogenblik een hervorming plaats grijpt in dat gedeelte van het onderwijzend personeel van Frankrijk, dat tot dusver uitblonk door anticlericale ijver en onlangs nog op het Congres van het Nationaal Verbond van Onderwijzers de meest ergerlijke theorieën verkondigde.

De brief, gericht aan Daladier, gaat uit van een groep universitairen, die zich „atheisten die weer geloven" noemen, en de brief is ondertekend in hun naam door mr. André Vaillant. In het schrijven wordt aan den minister-president gevraagd, dat hij zich zou wenden tot de leden van het onderwijzend personeel, om diegenen, die willen breken met de ergerlijke dwalingen van het anti-clericalisme op school, in die zin aan te moedigen.

„Wij erkennen allen, of bijna allen", zegt het schrijven, „dat de school zonder God op een failliet is uitgelopen en Frankrijk op de rand van de afgrond heeft gebracht. Het is hoog tijd, dat men weerkere, dat men zijn dwalingen erkenne, dat men God weer brenge in onze scholen. Er mag geen sprake meer zijn van onzijdigheid.

Het is juist het voorwendsel van onzijdigheid, dat ons er toe gebracht heeft God te verloochenen en het godsdienstige en zedelijke onderwijs te vervangen door de meest verderfelijke theorieën. Gelovige onderwijzers durven de naam van God in de klassen niet meer uitspreken uit schuchterheid of vrees voor hun overheden.

Wij voelen nochtans, in deze verschrikkelijke catastrophe, dat wij in de [illegible] van de hemel nodig hebben. Wij voelen, dat het onze plicht van opvoeders is, de zielen der kinderen aan te moedigen zich naar God te richten.

Wij zijn niet in staat, geachte Presdent van de ministerraad, deze delicate plicht, die ons opgelegd wordt, naar behoren te vervullen, zo wij niet gesteund worden en aangemoedigd door de openbare macht. Daarop richten wij ons tot U, om U te verzoeken te spreken tot de leraren van de Universiteit, die al hun vertrouwen in U gesteld hebben."

Bovengenoemde brief is wel een heerlijke getuigenis voor God. Men ziet steeds meer en meer in, dat een wereld zonder God op een failliet moet uitlopen.

NEDERLAND.

ANGST VOOR ROME.

Zoals men weet, heeft Dr. Colijn een reis naar Rome gemaakt en de Handelsbladcorresp. in de Eeuwige Stad schreef toen, dat Dr. Colijn daar zijn voelhorens eens had uitgestoken over de stand in de vredesbesprekingen.

Waarop de Volkskrant badinerend opmerkte dat Dr. Colijn blijkbaar het terrein aan het verkennen was voor een Ned. gezantschap bij het Vaticaan.

Bepaald vermakelijk is het nu te constateren, hoe hierop van zekere anti-papistische zijde direct gereageerd wordt.

Het Utrechtse Nieuwsblad, dat de laatste tijd een reputatie zoekt te krijgen door een lawaaierige sensationele anti-papistische agitatie, komt in een even verward als bekrompen artikel zijn lezers suggereren, dat we van die vrede van den Paus niets moeten verwachten. Paus nog Duce willen immers een rechtsvrede, maar een vrede de welke Italië in de gelegenheid stelt zijn machtspolitiek nieuwe lauweren toe te voegen. Niet minder vermakelijk is het alarm van het officieel orgaan van de Ned. Herv. Staatspartij, dat naar aanleiding van dit bezoek van Dr. Colijn onder de titel „Nooit" reeds bij voorbaat betoogt, dat van een herstel van een Ned. gezantschap bij den Paus geen sprake kan zijn, wat dan als volgt geargumenteerd wordt:

„De aanmatiging des paus (sic) erkennen en hem huldigen als wereldsen machthebber, nog wel boven alle Koninkrijken der aarden, dus ook boven ons Protestantse Nederland en boven onze Protestantse Koningin".

Neen, dan nog liever drie jaar oorlog en desnoods Nederland er ook in betrokken, als een vrede, waar de Paus enig aandeel in had.

Zo ergens dan blijkt hier de verblindheid van het anti-papisme.

En deze haat wordt bot gevierd op een moment, dat, zoals uit de „Osservatore Romano" opnieuw blijkt, de Paus, wars van enige rancune, tegenover ons land, dat in 1925 op zulke kleine motieven de relaties met de H. Stoel verbrak, met zorg waakt voor de eerbiediging van onze neutraliteit door de oorlogvoerende mogendheden en met nadruk waarschuwt de onzijdigheid van ons land niet te schenden.

Een waarschuwing die in de huidige internatonale verhoudingen van grote betekenis is en voor ons land van grote waarde.

Maar het verblinde anti-papisme kent niets anders dan angst en vrees voor Rome en laat zich daardoor alleen leiden.

Nooit sloeg deze agitatie dan ook een armzieliger figuur dan thans.

DE LEIDSE VONDELLEERSTOEL.

Nederland dreigt weer bevangen te worden door een tweede affaire-Oss: weer een antipapistisch rel, de zoveelste, welke relletjes wel de beste bewijzen zijn voor tanende invloed der tegenstanders.

Dr. Asselbergs, alias Antoon van Duinkerken zou benoemd worden tot bijzonder Vondel Hoogleraar aan de Leidse Universiteit. En waarom daar over een relletje!

Geven we het woord aan de vrijzinnige „Groene — Amsterdammer", om zo neutraal mogelijk dit antipapistische relletje weer te geven.

„Het is goed, er geen doekjes om te winden: ware dr. Asselberg alias Anton van Duinkerken geen Katholiek, dan zou zijn voorgestelde benoeming tot bijzonder Vondel-hoogleraar te Leiden nauwelijks tot enig commentaar aanlei-

ding hebben gegeven. Wel te verstaan: prof. mr. P.N. van Eyck, Verwey's opvolger, had waarschijnlijk toch geprotesteerd tegen het feit, dat men hem had gepasseerd bij de voorbereiding; wellicht ook dat bij deze gelegenheid hier en daar (terecht) ware aangedrongen op een betere regeling van het instituut der bijzondere hoogleraarschappen. Deze pennestrijd echter zou de giftigheid hebben ontbeerd, die de polemieken naar aanleiding van Van Duinkerken's benoeming thans gekarakteriseerd heeft.

Giftigheid — het woord is niet te sterk. Wanneer men naleest wat over deze affaire zoal geschreven is, dan kan men constateren, dat studenten tegen een mogelijk a.s. hoogleraar zijn opgehitst, dat personen in hun goede naam en faam zijn aangetast, citaten zijn misbruikt, insinuaties rondgestrooid. Het Vaderland schijnt van 8 tot 18 Januari geen groter zorg te hebben gekend dan storm te lopen en te laten lopen tegen Anton van Duinkerken. Men zal het wel bij het rechte eind hebben, wanneer men achter al deze polemieken de personen zoekt van den heer Ter Braak. Waarlijk roerend is het hoe deze heer, die enige jaren geleden het bewijs zijner artistieke onvoldragenheid leverde door van den „puber" Vondel te spreken, thans (uit ressentiment?) blaakt van heilige ijver teneinde den Prins onzer Dichters te beschermen tegen Rooms commentaar.

Rooms commentaar — daartegen ging het in wezen.

Men heeft, zij het ook ongewild, gepoogd, van deze aangelegenheid een twede affaire-Oss te maken. Zo beweerde de reeds genoemde prof. van Eyck, dat het bestuur van de stichting geen „onbevangen, wetenschappelijke bestudering en uitlegging van Vondel, maar een specifiek Rooms Katholieke wenste". Dezelfde hoogleraar gewaagde van een „furor theologico-politicus". Van Duinkerken, de candidaat, was „een man die altijd en overal vóór alles apologeet en propagandist van de Rooms Katholieke Kerk is geweest". Zijn benoeming was „een kwestie van openbare zedelijkheid" geworden.

De Avondpost zag achter dr. Van Duinkerken's candidatuur de machinaties der duistere Rooms-Rode coalitie. „Het Vondel-onderwijs moet verroomst worden" — dat was, aldus dit orgaan der politieke achterlijkheid, de zin van zijn benoeming.

De Telegraaf sprak van „een gestoelte dat als een schavot in het geheim getimmerd is, en waarover bij voorbaat een zwarte schaduw hangt!"

Ja, ja — het waren weer dagen in Nederland!

De feiten rechtvaardigen deze giftigheid geenszins."

„De wijze waarop het bestuur van de Stichting met de verschillende instanties der Leidse Universiteit is omgesprongen is [illegible] De Tijd erkend — minder fraai geweest en ontactisch, om van erger te zwijgen. Daartegen was een protest op zijn plaats. En indien men op het standpunt staat, dat de benoeming van een bijzonder Vondel-hoogleraar geen zin heeft, dan had men ook daartegen kunnen protesteren. Maar dan had men dat dienen te doen, toen de bijzondere Vondel-leerstoel aan Leiden werd toegewezen, hetgeen in Juni van het vorige jaar is geschied. Waarom heeft prof. Van Eyck toen gezwegen?

Anders gezegd: het feit dat hij toen gezwegen heeft en thans zoveel misbaar maakt, wekt de indruk, dat het de richting en de persoon van den candidaat zijn geweest, die nu zijn oppositie hebben opgewekt. En deze opvatting vindt enige steun in het fet, dat hij in zijn eerste, door Het Vaderland groot-opgemaakte artikel, een aanval (overigens van uniek-pietepeuterige onbenulligheid) deed op dr. Van Duinkerken's wetenschappelijkheid.

Van Duinkerken is en blijft journalist, aldus was zijn conclusie, „en zal dus ook niet licht een werkelijk deskundige kunnen worden." Aldus de meester in de rechten P. N. van Eyck!

Het vrijz. weekblad zet dan verder uiteen, dat de heer Van Duinkerken de ware docent voor deze leerstoel is en dat moeilijk in ons land iemand met meer recht dit hoogleraarschap zou toekomen dan Van Duinkerken.

Iemand die ter zake op de hoogte is, schrijft ons nog, dat prof. v. Eyck in Leiden een zeer slecht docent is, die met reden voorziet, dat een vlot docent als Van Duinkerken de overgrote meerderheid der studenten zal trekken en bij van Eyck, wat hem nog rest aan studenten, ook zal wegnemen. Dat prof. v. Eyck dan ook grote bezwaren had, is menselijkerwijze begrijpelijk. Al motiveert dit nog niet de wijze, waarop hij deze rel tegen zijn toekomstigen collega inzette.

Met dal al wordt ook deze Leidse rel weer een fraai stukje geschiedenis van het vaderlandse anti-papisme.

DOE GEWOON.

Er zijn altijd nog mensen, die in de huidige tijdsomstandigheden een — soms welkome — gelegenheid zien zich aan bepaalde verplichtingen te onttrekken of door na te laten wat nodig is een onnodige economische ontwrichting in de hand werken. Hoe kortzichtig deze houding, niet alleen tegenover de gemeenschap, maar ook tegenover zch zelf is, vindt men nog weer eens bewezen in een artikel in het tijdschrift „Conglomeratie" van de N.V. de Meteoor. In dit tijdschrift waarin deze grote firma maandelijks aan haar afnemers mededelingen over haar bedrijf doet, schrijft ze o.m. het volgende:

„Als onmiddellijke reactie op de ingetreden oorlogstoestand werd besloten de geprojecteerde bouw van een loods voorlopig uit te stellen, de aankoop van enige machines tot een later tijdstip op te schorten. Dag in dag uit werd de uitvoering van kort te voren genomen besluiten — „in verband met de toestand" — uitgesteld; werd — „onder de geldende omstandigheden" — afgezien van de aanschaffing van gereedschappen en hulpmiddelen tot welker aankoop juist te voren toestemming gegeven werd".

Deze houding van eerst nog eens even aanzien — overigens als eerste reactie op de oorlogstoestand zeer begrijpelijk — had twee merkwaardige gevolgen.

Het eerste was, dat dit door de hoogste leiding gegeven bevel doorwerkte op alle instanties van het bedrijf en van nevenbedrijven. Overal werden soortgelijke besluiten genomen.

En het tweede was, dat bij de lagere organen ieder initiatief verder achterwege bleef. Verzoeken en voorstellen tot aanschaffing van hulpmiddelen, reparatie of aanschaffing van hulpmiddelen, reparatie of vernieuwing van machines en onderdelen werden maar niet meer gedaan. Het personeel meende, dat in verband met de mobilisatie toch geen toestemming zou worden verleend.

Met kernachtige woorden tekent de directeur de toestand, die door het doorwerken van deze opvattingen in het bedrijf ontstond. „In een minimum van tijd werd het merkbaar, dat deze in alle lagen doorvretende stemming van uitstellen en opschorten een vertragende en verslappende invloed op het werk en op de mensen had, het gehele bedrijf als het ware in een toestand van inertie bracht."

Toen deze verstarring aan de leiding van het bedrijf duidelijk werd, was er maar één uitweg: er kort en goed een eind aan maken. De directie besloot, de taktiek van uitstellen en opschorten definitief te verlaten. Zij bepaalde, dat alle werkzaamheden als gewoon zouden doorgaan, dat alle vastgestelde plannen gewoon zouden worden uitgevoerd, dat op het gebied van propaganda en verkoop weer de grootst mogelijke activiteit zou worden ontwikkeld en dat met onverminderde kracht zou worden gewerkt aan de uitbouw van het bedrijf.

Dit besluit had een merkwaardige omkeer ten gevolge. Het gehele personeel begroette het als een opluchting, dat het nu weer een klaar omlijnde taak had. Er kwam een nieuwe geest van activiteit. De vicieuze cirkel was gebroken.

Even snel als het eerste werkte ook dit besluit in alle lagen door. De directie van „De Meteoor" is overtuigd, dat haar besluit om de verlammende sfeer te verbreken juist is geweest en in het belang van het bedrijf.

Van deze geschiedenis kunnen wellicht ook anderen dan de directie van de Meteoor nog veel leren.

Daarom blijve het parool: „Doe gewoon."

HUWELIJKSCIJFERS IN NEDERLAND.

De cijfers, welke het Centraal Bureau voor de Statistiek gepubliceerd heeft omtrent de huwelijken in de maanden, welke sedert het uitbreken van de oorlog zijn gesloten, zijn merkwaardig, wanneer men ze met de overeenkomstige cijfers uit 1938 vergelijkt.

We laten ze hieronder volgen:

Maanden	1938	1939	Meer dan in 1938
September	6042	6616	574
October	5573	9028	3455
November	5441	8985	3544

In de maanden October en November 1939 tezamen zijn er reeds 7000 huwelijken meer gesloten dan in het voorafgaande jaar.

Het is duidelijk, dat hier een of meer zeer bijzondere oorzaken in het spel moeten zijn geweest en het ligt voor de hand hierbij in de eerste plaats te denken aan de regeling der kostwinnersvergoeding voor de gemobiliseerden. Daarnevens zal echter de vermindering van de werkloosheid als gevolg van de mobilisatie een rol van betekenis hebben gespeeld.

In 1914 heeft de oorlogstoestand een geheel andere invloed op de huwelijksfrequentie gehad. Wij zien dat uit de tweede kolom van onderstaand staatje, waarin het aantal huwelijken per 1000 inwoners is aangegeven. Hier vermelden wij ter vergelijking, behalve het eerste jaar van de wereldoorlog, ook 1913 en voorts de cijfers van 1938 en 1939.

Maanden	1913	1914	1938	1939
Augustus	7,7	4,2	8,8	10,3
September	7,-	4,3	8,5	9,2
October	7,7	5,2	7,5	12,1
November	8,6	5,7	7,6	12,4

In 1914 en begin 1915 is het aantal huwelijken zeer gering geweest. In de volgende jaren is het langzaam gaan stijgen zonder nochtans het peil van 1913 te bereiken.

EMMASTAD

VOORVERKOOP VAN KAARTEN VOOR EMMASTAD.

De heer Lambij, Rio Canario 77, heeft welwillend op zich genomen, de vóórverkoop voor Emmastad van kaarten voor de voetbalwedstrijden CARACAS — CURAÇAO, op 24 en 25 Maart e.k.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag 21 Maart a.s. Hockeytraining. Alle leden worden verzocht te komen.

De Commissie.

CURACAO.

ZAL STRAKS DE OORLOG IN DE WEST GEVOERD WORDEN?

We hadden dit stukje geschreven alvorens we kennis genomen hadden van de hint, welke ons namens de militaire censuur gewerd en waarover we in ons tweede artikel hebben geschreven.

We vinden echter geen termen om dit stukje ongeschreven te achten.

We hebben hier nog niemand gesproken, die het nu werkelijk eens is met de defensiemaatregelen van ons Bestuur. Nu is natuurlijk het gros van de mensen die we gesproken hebben leken, maar...... mensen met een gezond verstand.

Maar toch — er is reeds over geschreven — ook militairen kunnen zich absoluut niet vereenigen met [illegible] onze schutterij.

Nu hebben we indertijd al eens geschreven, dat wij in zake defensie vele zaken in belang van 's lands veiligheid niet mogen weten en daarom bij heel veel maatregelen vertrouwen moeten hebben in de wijsheid en deskundigheid van ons Bestuur, dat meer weet over de mogelijkheden van oorlog, dan het vulgus profanum.

Dat vertrouwen was in handen gesteld van de Staten, die er op hebben aangedrongen om in een geheime zitting over deze mogelijkheden van oorlog te worden ingelicht.

Of nu, na deze geheime zitting, dat vertrouwen in het defensie-beleid gekomen is?

Er is althans op de geheime vergadering nog niet zoveel medegedeeld, als wat we dezer dagen lazen in de Maasbode van 30 Januari 1940 avondblad No. 29065 pag. 5.

Daar schreef de militaire medewerker van dat blad (en als we nog niet te veel achter zijn, dan is die iemand geparenteerd aan de Generaals Van Voorst tot Voorst) een artikel tegen Mr. Marchant en de ontwapenaars en daarin lezen we het volgende van Curaçao, van zeer veel belang:

> Wie maakte dat de maritieme verdediging van ons over vier werelddelen verdeeld rijk zo treurig verzorgd was, dat wij thans voor de moederlandse verdediging practisch gesproken geen schip beschikbaar hebben en dat wij van die niet beschikbare **schepen er straks wellicht nog naar de West moeten zenden als daar de oorlog gevoerd wordt?**

Wij hebben hier onderstreept. „Straks wellicht" zal hier dus de oorlog gevoerd worden, aldus de militaire medewerker van de Maasbode.

Nu zal heel Curaçao met belangstelling vernemen, of deze uitlating berust op fantasie of gegronde vermoedens? Met de beantwoording van deze vraag, behoeven o.i. geen militaire geheimen te worden verklapt of landsbelangen te worden geschaad. Integendeel geloven we in het belang van dit gebiedsdeel en zijn bewoners, wanneer hieromtrent enige klaarheid kon gegeven worden.

S.U.B.T. — HERCULES.
3 — 0

Een heel goede wedstrijd is het geweest, waarbij het enthousiasme van Hercules goed opwoog tegen het technisch betere spel van de kampioenen.

De rood-wit-blauwen hebben dan ook zeker een doelpunt verdiend voor hun hard zwoegen, dat dikwijls heel goede doelkansen opleverde!

Jan Publiek was weer eens in grote getallen naar Mundo Nobo getrokken, iets wat in lang niet was gebeurd, en de tribunes waren dan ook héél goed bezet. Wat een „hopi placa" zou de C.C.B. niet hebben, als Jan Publiek elke week zo'n belangstelling voor koning voetbal aan de dag legde!

Als scheidsrechter Oehlers ,die héél goed leidde, voor beginnen heeft geblazen, zorgt Hercules al meteen voor een grote verrassing: onze nationale doelman Vos staat midvoor.

Ook op deze post heeft Vos getoond een speler te zijn met een uitstekende kijk op het spel! Zijn spelverdelen was héél goed en zo schiep hij voor zijn medespelers dikwijls goede kansen.

Jammer daarom dat hij zijn snelheid niet mee heeft. Neen, Vos, tussen de palen is je plaats!

En nu over de wedstrijd.

De eerste minuten golft het spel vrij gelijk heen en weer, maar langzaam aan komt S.U.B.T. in de meerderheid en wordt Hercules op eigen helft teruggedrongen. De rood-wit-blauwen moeten zich tot enkele snelle uitvallen bepalen. Bij een hiervan „neemt" Vos captain Maduro op een minder faire manier; jammer dat dit scheidsrechter Oehlers ontging!

De kampioenen blijven aanvallen en zouden in deze periode al wel gedoelpunt hebben, als de voorhoedspelers niet telkens weer in het buitenspel valletje liepen.

Dan krijgt Hercules een hoekschop te nemen, die S.U.B.T. bijna noodlottig wordt, maar Grovell kan de goed ingekopte bal nog net houden. Een mooie safe!

Nog even blijven de rood-wit-blauwen in de aanval en scheert een goed schot net over de lat. Maar dan is S.U.B.T. weer aan de beurt. Na veel aanvallen, welke meestal op Atalida strandden, die prachtig speelde, lukt het Jansen op een ver naar voren gespeelde bal te doelpunten, 1—0 voor de geel-blauwen.

Nog enkele minuten, dan is het rust. Eén minuut na de thee is het al 2—0, als Hernandez van dichtbij, na goed samenspel van de voorhoede, doelpunt.

Nu worden de rollen van voor de rust omgekeerd en zijn het de kampioenen die helemaal op eigen helft worden teruggedrongen. Het scheelt dikwijls maar heel weinig of Hercules maakt een tegenpunt. Zo noteren we een ver boogschot van Royer, dat Grovell nog net over de lat kan tippen. Dan is het linksbuiten Curiel die een gebeide kans om zeep brengt!

Langzaam werkt S.U.B.T. zich los en komen de geel-blauwen hoe langer hoe meer in de aanval, die hoe langer hoe gevaarlijker wordt.

Dan is het na een kort S.U.B.T.-overwicht 3—0, als Jansen de achterspelers en ook de Hercules doelman passeert.

Nog enkele minuten resten er te spelen en met een hoekschop op het kampioenen doel, fluit scheidsrechter Oehlers voor het laatst.

J. S.

HET VERTEGENWOORDIGEND ELFTAL VAN CARACAS.

Ten behoeve onzer lezers doen wij hieronder volgen de namen van de spelers die op 24 en 25 Maart Caracas zullen vertegenwoordigen.

Keepers:	Triki en Troconis.
Backs:	Lange en Marcano.
Half-backs:	Gerardo Bilbao, Camero en Osorio.
Voorwaartsen:	Reinaldo Febres, Pablo Corao, Mero Corao, Alvarez de Lugo, Rousse en Flores.

Mr. IZAAK DEBROT.

Alhier is telegrafisch bericht ontvangen, dat de Heer Izaak Debrot, aan de R.K. Universiteit van Nijmegen, geslaagd is tot Meester in de rechten.

Onze gelukwensen.

ONS PRINSESJE LOOPT.................. OP HET V.O.S.FEEST

Het klinkt misschien een beetje vreemd, dit opschrift. Doch er ligt de mededeling in opgesloten dat de avond van 30 Maart voor Curaçao een wel zeer bijzondere attractie brengt.

In het filmtheater, dat in een der hoeken van Fort Amsterdam zal worden ingericht, een beetje terzijde van het feestelijke geroezemoes, zal de verleden jaar door Z.K.H. Prins Bernhard opgenomen film „Ons Prinsesje loopt", draaien. De roem van dit prachtige en vaak geestige kinderfilmpje was hier wel doorgedrongen, maar wij kunnen gerust zeggen dat zij, die de proefvoorstelling op het fortplein bijwoonden, enthousiast waren. Menigeen zal dit filmpje van Prinses Beatrix een paar maal willen zien. Daar zal gelegenheid voor zijn, want zodra het op Zaterdag 30 Maart donker is, dus tegen 7 uur, beginnen de voorstellingen en er zullen er zoveel volgen, dat iedereen zijn of haar hart aan deze eerste Koninklijke film zal kunnen ophalen.

De voorbereidingen voor deze zoveel belovende dag zijn nu in volle gang. Op de Isla en bij Openbare Werken wordt druk aan de verschillende stands getimmerd, diverse kunstschilders en tekenaars zijn bezig versieringen te maken, de Gas-Maatschappij bereidt de prachtige verlichting voor, kortom, ons Willemstadse marktplein zal iets heel bijzonders worden. Medewerking ontvangt het dames-comité in ruime mate; de goede gaven stromen van handel en particulieren toe.

Een aardig staaltje is ook, dat een flinke ploeg werklieden van Openbare Werken des Zaterdagsmiddags zonder enige vergoeding overwerkt.

Telkens blijkt het comité, dat menigeen nog verrassingen heeft gemaakt of nog gaven wil geven. Om nu alles tijdig te kunnen overzien en in te delen, zouden de dames het op prijs stellen, al deze goede gaven een paar dagen voor Pasen in haar bezit te hebben.

Comité voor Gemobiliseerden
Afdeling Fancy-Fair.

LUCHTBESCHERMING.

De Kamer van Koophandel maakt hierbij aan belangstellende importeurs bekend, dat de Technische Handels Maatschappij „Vita Nuova" — Driebergen — Nederland, de volgende luchtbeschermingsartikelen in de handel brengt:

gasmaskers, draagzakjes voor gasmaskers, draagbaren, verduisteringslampen, gaspakken, rubber handschoenen en -laarzen, ontsmettingsketels, sirenes, zuurstof inhalatietoestellen, gasdichte en scherfvrije deuren en luiken, schoppen voor brandbommen met lange steel, draagbare motorbrandspuiten, stalen schuilcellen, verduisteringspapier, enz., enz.

Belangstellenden worden verzocht zich tot het kantoor van de Kamer te vervoegen, waar gaarne afbeeldingen en prijzen van de artikelen verstrekt zullen worden.

DE HEER H. COHEN HENRIQUEZ VIERDE FEEST.

Afgelopen Zondag vierde de heer H. Cohen Henriquez zijn 35 jarig lidmaatschap van de Kamer van Koophandel, waarvan hij heden de voorzitter is.

In het gebouw van de Kamer van Koophandel had een kleine huldiging plaats door de leden en verscheidene belangstellenden. De ondervoorzitter Kies sprak woorden van hulde en schonk namens de leden een kunstvolle sigarenkist. Achtereenvolgens voerden nog het woord de heer P. Winkel en de heer Gronemeyer, namens de Gouverneur.

Tot slot sprak de heer Cohen Henriquez een dankwoord, waarin hij ook vooral het personeel en de secretaris herdacht.

Hierna werd een verslag voorgelezen over de 35 jaar, waarin de heer Cohen Henriquez lid was en hetwelk hijzelf heeft samengesteld. Het verslag geeft talrijke interessante bijzonderheden over deze afgelopen tijdsperiode weer.

De heer Everts las het verslag voor, nadat hij eerst de voorzitter dankte voor de prettige samenwerking en hem namens het personeel een geschenk aanbood.

De dag werd verder op feestelijke wijze voortgezet o.a. met een lunch op Piscaderabaai en een receptie in de namiddag.

KERKBERICHTEN.

Parochiekerk Groot Kwartier.

WITTE DONDERDAG.

6.30 Gezongen H. Mis, waarna Processie
Hele dag aanbidding.

GOEDE VRIJDAG.

7 Plechtigheden
3 Kruisweg.

PAASZATERDAG.

6.30 Gezongen H. Mis.

PASEN.

5 Vroegmis
7 Kindermis
8.15 Hoogmis
6.30 Lof.

2e PAASDAG.

7 Kindermis.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Met ingang van Maandag l.l. zijn de winkelprijzen voor koffie met circa acht cent per pond verhoogd, zodat de goedkoopste soorten thans 54 cent per pond kosten.

Het totaal bedrag, dat men heeft ingezameld voor hulpverlening aan Finland via het Nederlandse Rode Kruis bedraagt ongeveer een millioen gulden.

De raad van de scheepvaart te Amsterdam heeft in zijn uitspraak inzake de torpedering van de Arendskerk er op gewezen, dat de koersverandering en het proberen van de noodinstallatie in gegeven omstandigheden beter achterwege hadden kunnen blijven. De raad maakte deze opmerking niet, omdat men er van overtuigd is, dat indien dit niet gebeurd was, het schip niet tot zinken zou zijn gebracht, maar ter lering van voorkomende gevallen opdat zelfs elke schijn van verkeerde bedoelingen vermeden wordt.

Bij de droogdokmaatschappij te Rotterdam heeft men Maandag l.l. de O 24 te water gelaten.

De verdachten Bakker en Dreves, die betrokken zijn bij de spionnagezaak te Schiebroek, zijn Maandag l.l. tot zes jaar gevangenisstraf veroordeeld.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

S.U.B.T. 1 — Hercules 1	3—0.
Volharding 1 — Asiento 1	5—0.
Jong Curaçao — Arsenal	2—2.
R.C.C. 2 — Transvaal 2	1—1.
D.T.S. — Willemstad	2—1.

INSCHRIJVING: Hercules, E. Confessor.
Volcania, T. Winklaar.

STAND DER COMPETITIE.

A-Klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Punten voor	tegen	Gem.
Jong Holland 1	2	2	0	0	17	1	4
S.U.B.T. 1	2	2	0	0	7	0	4
Asiento 1	3	1	1	1	3	7	3
Volharding 1	1	1	0	0	5	0	2
Scherpenheuvel 1	2	1	0	1	2	11	2
Transvaal 1	2	0	1	1	2	8	1
Hollandia 1	1	0	0	1	0	1	0
R.C.C. 1	1	0	0	1	0	4	0
Hercules 1	2	0	0	2	0	4	0

Res.A-Klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Punten voor	tegen	Gem.
S.U.B.T. 2	1	1	0	0	6	1	2
Hercules 2	1	1	0	0	5	2	2
Jong Holland 2	2	1	0	1	5	6	2
Scherpenheuvel 2	1	0	0	1	1	3	0
Volharding 2	1	0	0	1	1	6	0
R.C.C. 2	1	0	1	0	1	1	0
Transvaal 2	1	0	1	0	1	1	0
Asiento 2	0	0	0	0	0	0	0

B-Klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Punten voor	tegen	Gem.
D.T.S.	2	1	1	0	3	2	3
Volcania	1	1	0	0	2	1	2
Jong Curaçao	1	0	1	0	2	2	1
Sparta	1	0	1	0	1	1	1
Arsenal	2	0	1	1	3	4	1
Willemstad	1	0	0	1	1	2	0

Het Bestuur van de R.K.S.V. „JONG HOLLAND" is thans als volgt samen gesteld:

E. R. R. PALM	Voorzitter	Langestraat 78
C. DORSIEL	Vice-Voorzitter	
J. M. PIETERSZ	1ste Secretaris	Frederikstraat 67
R. CURIEL	2de Secretaris	
L. MATHEUWS	Penningmeester	Trapsteeg
J. RAMIREZ	Commissaris	
A. CHACUTO	Commissaris	

De Vereniging „WILLEMSTAD" is een boete van *f* 1.— opgelegd, ingevolge art. 32 lid 3a van het H.R.

BONDSOEFENING OP WOENSDAG 20 MAART A.S. DES NAMIDDAGS HALF VIJF OP HET TERREIN MUNDO NOBO VAN SPELERS DIE IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BONDS ELFTAL.

Blauw Shirt.

Grovell (S.U.B.T.)

A. J. Maduro (S.U.B.T.) — A. de Koop (Transvaal)

H. Leers (J. Hol.) — P. Jansen (J. Hol.) — E. Ruiz (S.U.B.T.)

Pietersz (S.U.B.T) — J. Ramirez (J. Hol) — H. Nahar (J. Hol.) — Panneflek (R.C.C.) — Bernabela (S.U.B.T.)

O

SCHEIDSRECHTER: VISSER.

Rampenburg (J. Hol.) — Jansen (S.U.B.T.) — J. Royer (Volharding) — G. Pardo (J. Hol.) — Stomp (Transvaal)

M. Hernandez (S.U.B.T.) — Oostlander (Asiento) — Isidora (Volharding)

Troeman (J. Hol.) — A. Sentiago (J. Hol.)

V. Senior (J. Hol.)

Wit Shirt.

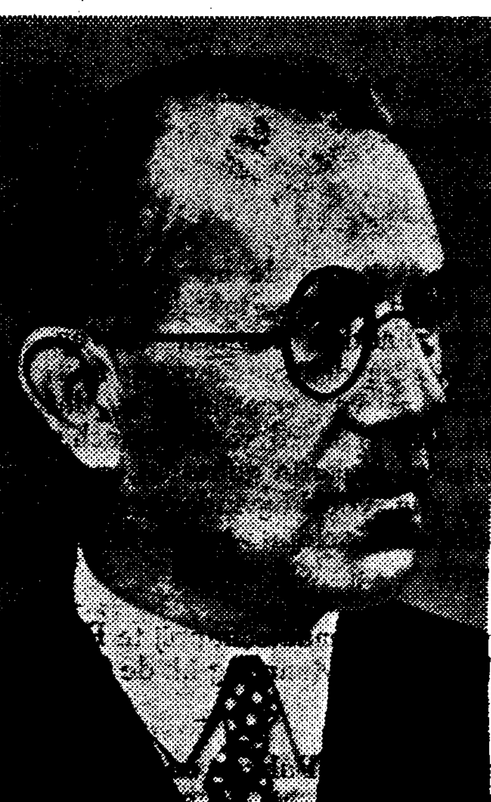
RESERVES:

		Rondijk	Volharding
J. Hudson	Hercules	R. Jansen	Hercules
H. Royer	Hercules	Colino	R.C.C.
Atalida	Hercules	Meulens	R.C.C.
	C. Prince	R.C.C.	

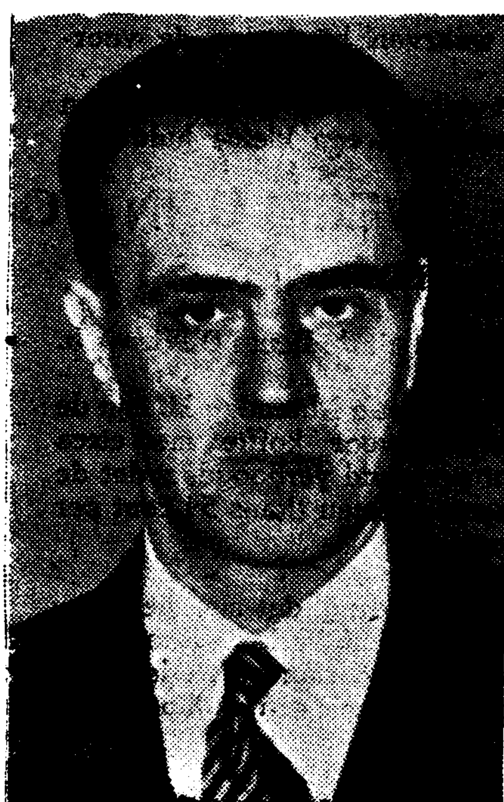
De Vereniging R.C.C. is een boete opgelegd van *f* 5.— alsmede 2 winstpunten in mindering op de ranglijst van de Res.A-klasse en vergoeding onkosten tegenpartij, scheidsrechter. enz., wegens het niet opkomen tegen Asiento 2 op Zondag 10 Maart j.l.

De Vereniging Transvaal is een boete opgelegd van *f* 5.— alsmede 2 winstpunten in mindering op de ranglijst van de Res. A-klasse en vergoeding onkosten tegenpartij, scheidsrechter, enz., wegens het niet opkomen tegen Volharding 2 op Zondag 10 Maart j.l.

HET BESTUUR.

S. SARADJOGLU.
Minister van Buitenlandse Zaken in Turkije.

GRIGORE GAFENCU.
Minister van Buitenlandse Zaken in Roemenië.

PROGRAMMA VAN DE CU.R.O.M

Wij willen de aandacht onzer lezers vestigen op het Programma van de Curaçaose Radio Vereniging van de Eerste en Tweede Paasdag.

Zondag, 24 Maart 1940

1e PAASDAG.

11.00 — 11.03 Wilhelmus opening

11.03 — 13.00 Paasch Programma

1. Suite Gotique — Boellman
   a. Introduction
   b. Menuet
   c. Priére á Notre Dame
   d. Toccata
   organist Reginald Goss-Gustard F. R. C. O. Queen's Hall Londen.

2. Fragmenten uit de „Mattheus Passion" Joh. Seb. Bach.
   a. Komt Ihr Töchter helft mir klagen.
   b. Jesus in Gethsemané
   c. Aus Liebe will mein Heiland sterben
   d. Meine Seele dürstet
   e. Es ist vollbracht
   f. Christ lag in Todesbanden.
   g. Wir setzen uns mit Tränen nieder
   Philh. orkest en koor te Berlijn, o. l. v. Bruno Kittel
   Soliste: Elisabeth Schumann — sopraan

3. Prelude — Gabriel Pierné
   organist Edouard Commette Cathedrale St. Jean de Lyon

4. Fuga in C - minuer — Joh. Seb. Bach Symp. orkest te Philadelphia
   o. l. v. Leopold Stkowsky

5. a. Siciliane uit de 5e Sonate — Händel
   b. Adagio Cantabile — Haydn
   M. Noordewier — fluit ,met orgelbegeleiding

6. CRUCIFIXION — Stainer
   tenor: Richard Crooks
   bariton: Laurence Tibbet
   Organist: Mark Andrews en Kerk - koor.
   Nieuwberichten.

13.00 Wilhelmus, sluiting.

Maandag, 25 Maart 1940

2e PAASDAG.

7.30 — 7.33 Wilhelmus, opening

7.33 — 8.30 Kamermuziek

1. Tafelmusik — Telemann
   a. Bergerie
   b. Allegresse
   Collegium Musicum te Wiesbaden
   o. l. v. E Weins

2. La Campanella — Paganini

3. Nocturne Op. 15 No. 2 - Chopin
   a. d. vleugel Ignace Jean Paderewsky

4. Die schöne Mullerin — Op. 25 Schubert
   a. Am Feierabend
   b. Der Neugieriger
   Ernst Wolff — bariton.

5. Etude in E-majeur Op. 10 No.3 Chopin

6. Impromptu — Schubert
   a. d vleugel Ignace Jean Paderewsky

7. Quartet Op. 18 No. 6 — Beethoven
   a. Allegro con brio
   b. Adagio ma non troppo
   c. Scherzo — allegro
   d. Adagio
   e. Allegretto quasi allegro
   Lener strijkkwartet te Budapest.

8.30 Nieuwberichten

8.30 — 9.30 Symphonishe werken.

1. Adagietto uit de 5e Symphonie Mahler
   Gesp. door het Amst. Concertgebouw orkest o. l. v. Dr. Willem Mengelberg

2. Concert in B-dur Op. 83 Brahms
   a. Allegro non troppo
   b. Allegro appassionato
   c. Andante
   e. Allegretto grazioso
   Het B. B. C. Symphonie orkest o. l. v. Adrian Boult
   a. d. vleugel Arthur Schnabel

9.30 Wilhelmus, sluiting.

DE COST GAET VOOR DE BAET UIT

Wat we aan onze voorouders kunnen verwijten, zeker niet gebrek aan inzicht en levenswijsheid! Van hoeveel hunner levensregels profiteren wij thans nog niet?

„De cost gaet voor de baet uit", zegt een van die oude regels. Met andere woorden: men moet eerst geld uitgeven, soms veel geld uitgeven, wil men er naderhand de vruchten van kunnen plukken. Zo is het in den handel, de industrie, de landbouw, ja, waar al niet?

Ook op medisch en sociaal gebied is deze regel van toepassing. Ziekte bestrijding bijv. kost zeer veel geld en meestal duurt het erg lang voor de „baet" zich meldt. Vooral wanneer het malaria-bestrijding betreft, zijn de kosten hoog. Talrijke maatreelen moeten getroffen worden. Er moet zorg gedragen worden voor een goede afwatering, alle mogelijke broedplaatsen van muggen (de overbrengers van de ziekte) moeten opgeruimd worden; door de verstrekking van kinine moet de bevolking beschermd en genezen worden.

Vooral de laatste maatregel is van zeer groot belang. Raadt de malaria-Commissie van den Volkenbond niet als geneesmiddel een dagelijkse dosis van 1 gram tot 1,3 gram kinine aan, gedurende 5 tot 7 dagen en als voorbehoedmiddel een dagelijkse dosis van 400 milligram kinine gedurende het malaria-seizoen en nog enige tijd daarna? Deze Malaria-Commissie, waarvan de voornaamste deskundigen op het gebied der malaria-bestrijding deel uitmaken, legt er in haar verslag, verschenen in 1938 op blz. 124 den nadruk op, dat op grond van haar onschadelijkheid kinine geschikt is om verstrekt te worden door ondergeschikt personeel, zonder voortdurend medisch toezicht, terwijl daarentegen dit toezicht wel noodzakelijk is bij het gebruik van synthetische middelen.

Dat de „cost" dus hoog is, zal niemand, na de opsomming van alle noodzakelijke maatregelen, meer [illegible]ren. Wat de „baet" betreft? Die is ontegenzeggelijk veel groter dan de „cost".

Of heeft niet een geheel land er voordeel bij, wanneer gezonde, opgewekte mensen wederom in staat zijn voor 100% hun arbeid te verrichten!?

In Amerika heeft men een middel uitgevonden om dioxyde carbonaat te gebruiken bij het doven van vuur in de kleren van een persoon. Zo iemand in brand staat, spuit men met dioxyde carbonaat, welke de kleren, als het ware, met een dikke sneeuwlaag bedekt en zodoende vlammen verstikt.

Steunt het Apostolaat ter Zee